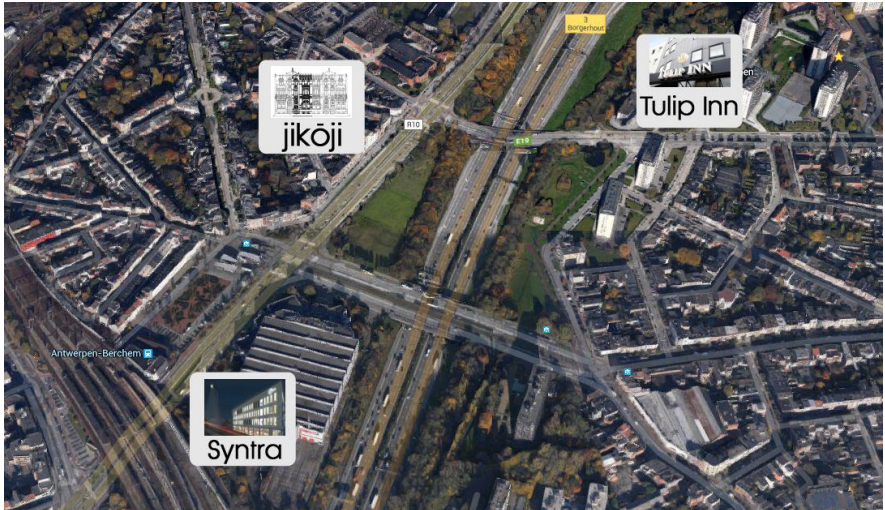

回
向

Ekō

België - Belgique
P.B.
2600 - Berchem
Uitbreidingsstraat
BC 4909

ESC18, de 18th European Shin Buddhist Conference gaat door in de driehoek jikōji, Syntra en Tulip Inn van 23 tot 26 augustus 2016.

jaargang 39 nr 2
zomer 2016
(of *Ekō* nr 150)

driemaandelijks tijdschrift
afgiftekantoor 2600 Berchem Uitbreidingsstraat
erkenningsnummer P303143

Inhoud

Een woord vooraf...	1
Doe wat je graag doet - en doe het goed!	2
Naar een christelijk boeddhisme?	4
Rotsige stenen, stekelige doornen, maar ook... koele schaduw	10
Uit respect voor de overweg buig ik	12
ESC18 - 18th European Shin Buddhist Conference	14
Jōdo-Shinshū na Shinran (deel 5)	17
Nieuws uit de sangha	19
Rooster der bijeenkomsten – zomer 1016	20

Dit is een uitgave van het Centrum voor Shin-Boeddhisme. De redactie noch het Centrum voor Shin-Boeddhisme zijn gebonden door de bijdragen van derden, die overigens niet noodzakelijk de zienswijze van de redactie weergeven. Iedere auteur is verantwoordelijk voor zijn of haar bijdrage.

Wens je op de hoogte te blijven via onze maandelijkse nieuwsbrief en/of het elektronische Ekō magazine?
Schrijf je in via: <http://eepurl.com/bbbkGr>

Het Centrum voor Shin-Boeddhisme vzw en de Shin-tempel Jikōji erkennen de spirituele en morele autoriteit van de Jōdo-Shinshū Hongwanji-ha (in Kyōto, Japan) in de persoon van de 25ste Hoofdabt Go-Monshu Kōjun Ōtani, maar zijn voorts organisatorisch en financieel autonoom. Hun werking is afhankelijk van uw medewerking, uw waardering en uw steun.

Onze bankrekening is: IBAN nummer BE53 5230 8022 6553 en BIC-code TRIOBEBB bij Triodos Bank nv, Hoogstraat 139/3, B-1000 Brussel, op naam van het Centrum voor Shin-Boeddhisme vzw, Pretoriastraat 68, B-2600 Berchem-Antwerpen (België).

Een woord vooraf...

Als dit het eerste artikeltje is dat je leest in dit boekje, wees dan zo vriendelijk het pakketje om te draaien en eerst de bijdragen uit het lentenummer (Ekō jaargang 39 nr 1) te lezen. Bedankt!

“Als je enigszins de keuze hebt, kies dan een beroep dat je graag doet, en ga er dan ook volledig voor!” is een waardevolle tip die je in het eerstvolgende artikel vindt. Mijn vroegere hogeschool publiceerde het integraal in een jubileumuitgave in 2009. Ik besef wel dat niet iedereen die keuze heeft om “te doen wat je graag doet...”, maar laat oprechtheid, teamspirit en engagement je leidraden zijn - en je zal merken dat je job aangener wordt!

Het uitgebreidere *Naar een christelijk boeddhisme?* schetst de huidige maatschappelijke situatie van boeddhisme in de Westerse wereld - en is te spiegelen aan onze eigen Europese/Belgische wereld. Werk voor de boeg - o.a. voor de BUB (Boeddhistische Unie van België) en haar leden-verenigingen.

Rotsige stenen, stekelige doornen, maar ook... koele schaduw en *Uit respect voor de overweg buig ik* geven je hopelijk een paar stimulerende tips om de zon doorheen de wolken te zien. Het programma van ESC18 (18th European Shin Buddhist Conference) en *Ryogemon*, een van de brieven van Rennyō Shōnin vervolledigen dit zomernummer.

2017 vormt ons 40ste werkjaar...

Heb je suggesties voor onze verdere werking? Laat maar komen. Want zonder leerlingen heeft een leraar geen functie.

Veel leesgenot!

Fons Martens

Doe wat je graag doet - en doe het goed!

Waarom gaf ik graag les aan de PHL? Mag ik antwoorden met drie gedragskenmerken die ik van mijn ouders en vrienden meekreeg?

Oprechtheid

Al vanaf de eerste jaren als leraar (toen nog in het secundair) was mijn optreden tegenover leerlingen en studenten relatief direct en streng, maar vooral eerlijk. Meteen kregen ze te horen dat de slaagkansen vooral van hun eigen inzet, zorg en creativiteit afhingen en dat mijn taak er in bestond ze te begeleiden in hun zoektocht naar oplossingen die ze in hun latere (beroeps)leven zouden kunnen benutten. We konden er dan ook geregeld van genieten om met vreemde situaties of originele opdrachten uit de hoek te komen: aandacht en inzet verzekerd!

Teamspirit

Dank zij de mogelijkheden die we kregen om met collega's cursusmateriaal te ontwerpen en projecten op touw te zetten, konden we aan de gewijzigde maatschappelijke en economische situaties aangepaste leeronderdelen en toepassingen creëren. Ook al keken collega's geregeld op van mijn vaak verrassende kijk op zoveel dingen, toch hebben we samen heel wat momenten van noeste arbeid en tevreden resultaten gekend: bedankt, lieve collega's! Graag stuur ik ook een welgemeende merci aan de heren Cannaerts, Moons, Luts en Draye die mij altijd de kansen gegeven hebben mij verder te ontplooien, en aan Mariëtte die mij vanaf mijn eerste stappen in het regentaat meer als een vriendin dan als een administratief verantwoordelijke terzijde stond.

Engagement

De respons van de studenten was mijn grootste stimulans om me helemaal te geven als leraar – tot de laatste lessen toe. Want daar gaat het om... Als je enigszins de keuze hebt, kies dan een beroep dat je graag doet, en ga er dan ook volledig voor! Je zult merken dat de mensen rondom je hierop positief reageren: een energiespiraal die

gedurende die drie decennia aan de PHL alleen maar groter werd. En die nu nog nazindert in mijn nieuwe beroep... Gelukkig maar!

*Fons Martens - Berchem, 8 september 2009
Tekstje 50 jaar PHL, als onderdeel van een publicatie
verstuurd naar Greta Hendrix op 08/09/2009*

Tevreden is tevreden

Wat lijkt je leuker, beroemd zijn of lekker spelen?
Wat lijkt je belangrijker, je speelgoed of je gezondheid?
Waar leer je meer van, winnen of verliezen?
Als je te hard loopt, struikel je over je eigen benen.
Als je veel hebt, raak je ook veel kwijt.
Tevreden is tevreden, wat er ook gebeurt.
Genoeg is genoeg.
Op tijd stoppen, is de kunst.
Dan houd je het heel lang vol.

*De Tao Te Tjing, in woord en beeld
Het boek over vrede en vreugde, tekst 44
© 2016 George Burggraaff, Roeland Schweitzer*

Naar een christelijk boeddhisme?

Voorwoord

Het standpunt van Amerikaans boeddhist Dennis Hunter over de verborgen impact van de joods-christelijke wortels van de westerse cultuur, ook op westerse boeddhisten, is allicht gekleurd door de situatie in de Verenigde Staten. Of ze zo maar toepasbaar is op Europa met haar langere en oudere traditie van seculier humanisme en zonder een “bible belt”, een zone van conservatief-christelijke staten? Toch zijn de opmerkingen en vragen van Dennis Hunter gedurfd en herkenbaar. En enigszins ook een uitdaging voor ons. Omdat ze onze relatie met het geloof van onze jeugd en opvoeding aan de kaak stellen, of juist de afwezigheid ervan? “Christian Buddhism” verscheen in 2010 op de website www.buddhistgeeks.com.

Recent werd mijn aandacht getrokken door een profiel van een “christelijke boeddhist” in de Denver Post, namelijk van voorzitter Stuart Lord van het Naropa Instituut. “Ik ben een spiritueel mens” verklaarde Lord. “De laatste zeven jaar beschouw ik me als een christelijk boeddhist. Ik kan beiden laten samengaan, proberen ontwaakt in de wereld te staan en ernaar te streven een verlicht persoon te zijn”. Als levenslang student in de vergelijking van religies ben ik geïntrigeerd door mensen die op het eerste gezicht uiteenlopende vezels van een spirituele praktijk aanwenden om er een coherent, betekenisvol weefsel van te maken.

Wanneer het boeddhisme wortel schiet in een nieuwe cultuur, wat vroeger veelvuldig gebeurde, versmelt het stevast met elementen van de inheemse religieuze traditie van die cultuur. In India nam het boeddhisme aspecten over van de hindoe-kosmologie en iconografie waarbinnen het aanvankelijk ontstond. In China incorporeerde het belangrijke elementen van taoïsme en confucianisme. In Tibet verbond het zich met de sjamanistische bön-religie. In Japan vermengde het met shinto.

Beoefenaars van het boeddhisme hoor ik regelmatig zeggen dat in Amerika en andere Westerse landen waar het momenteel ingang vindt, moderne wetenschap en psychologie de equivalenten zijn van dergelijke oude religieuze tradities. Naar ik vermoed is de idee

hierachter dat de spirituele praktijk van het boeddhisme zich min of meer verbinden zal met de methoden en doelstellingen van de empirische wetenschap om te komen tot een unieke westerse kruisbestuiving van zowel spiritualiteit als wetenschap. Met dit doel voor ogen wordt het boeddhisme geregeld voorzien van een wetenschappelijk of psychologisch omhulsel, om het appetijtelijker te maken voor de rationele westerse geest. Getuige hiervan zijn een bombarie van boeken en onderzoeksprojecten van de laatste jaren over boeddhisme en neurowetenschap, boeddhisme en geneeskunde, boeddhisme en psychologie, en boeddhisme en therapie.

Maar iets in die vergelijking zit me dwars. Neurowetenschap, geneeskunde, psychotherapie zijn begeesteringen van wetenschappers en intellectuelen, maar niet de toonaangevende krachten die het religieuze en filosofische erfgoed van onze cultuur vormden. Goedschiks of kwaadschiks gaat het christendom nog steeds met die trofee lopen: ondanks een tanende invloed in recente jaren blijft het de dominante spirituele tijdgeest van ons tijdperk. Zelfs al ben je opgegroeid als Jood of als een boeddhistische etter, toch ben je niet helemaal gevrijwaard van de invloed van het christendom. Zoals de verstokte Mac-gebruiker nog steeds op een bepaalde manier afhankelijk blijft van de veel ruimere wereld van pc's.

Indien de Dharma steevast samensmelt met elementen van de toonaangevende spirituele praktijken van een nieuwe cultuur, zijn we misschien aan het verkeerde adres beland door zo sterk de focus te leggen op de kruisbestuiving tussen boeddhisme en wetenschap. Misschien hoort juist de kruisbestuiving tussen boeddhisme en christendom in de schijnwerpers te staan, en zijn mensen als Stuart Lord voorlopers van een ontluikende traditie die Oosterse en Westerse spirituele invloeden versmelt tot een bepaalde vorm waarmee we voorlopig nog onwennig mee omgaan.

Naar de kern van de zaak

Clark Strand behoort tot een groeiend aantal boeddhistische leraren die dergelijke samenloop in de schijnwerpers plaatst. Als schrijver, voormalig Zen-monnik en stichter van de Green Meditation Society in Woodstock in New York, exploreerde Strand verscheidene jaren die Ekō jaargang 39 nr 2 (of Ekō nr 150)

domeinen waar boeddhisme overlapt met christendom, jудаïsme, islam en andere gevestigde tradities in het Westen.

Strand voert zijn inspiratie terug naar een tastbare ervaring van angst. In 2000 bevond hij zich aan boord van een vliegtuig dat plots een duikvlucht naar de grond maakte, vergezeld van de geur van rook die de passagiersvertrekken doordrong. Een elektrische brand was uitgebroken in de bestuurscabine, en de piloot voerde zo snel mogelijk een noodlanding uit. Maar in die enkele minuten vooraleer ze veilig landden, had iedereen op het vliegtuig rondgekeken met grote ogen vanuit de veronderstelling dat ze allen zouden sterven. Later was Strand onthutst dat hij tijdens dat bewuste moment met de dood voor ogen niet instinctief een boeddhistische mantra begon te uiten, maar het Jezus Gebed: “Heer Jezus, Zoon van God, heb medelijden met mij!” Als teenager ervoer ik een gelijkaardig (maar minder dramatisch) moment van existentiële angst op The Zipper, een bepaald beklemmende kermisattractie op de Staatsmarkt van Oklahoma. Alhoewel ik toen voor mezelf uitgemaakt had niet in God te geloven en het geloof van de zuidelijke Baptisten van mijn jeugd achter mij had gelaten, werd ik op The Zipper zeven verdiepingen omhoog gegooid en ondersteboven gedraaid in een haastig geassembleerde kooi met roestige bouten die op elk moment uit hun behuizing leken los te komen. Tot mijn schaamte begon ik plots terug te onderhandelen met God: “Laat me veilig uit deze rit komen en ik zal ... (invullen naar believen).”

Clark Strand’s ervaring op het vliegtuig, gepaard gaande met zijn verbazing een erg christelijk gebed spontaan te zien oprijzen waar hij een boeddhistisch gebed verwacht had, was een belangrijke les. Strand erkende de noodzaak bij westerlingen die tot het boeddhisme overgaan, om tradities waarbinnen ze zijn opgegroeid te aanvaarden en niet helemaal de rug toe te keren - de bron van onze vroegste kernervaringen in geloof en spiritualiteit. Vanuit zijn Zen-inspiratie begon hij lezingen te geven over “Bijbelse koans” aan een groep studenten. Die nu bekend staan als de Woodstock Boeddhistische Bijbel Studie.

De les van de Cherokee roos

Onlangs woonde ik vijf dagen een gebedsfestival bij in een Tibetaans boeddhistisch klooster dicht bij Woodstock. De oostkust was gegrepen in een verzengende hittegolf, en op de meest zwoele en hete namiddag van alle, ontmoette ik Strand. De airco van zijn wagen was stuk en tijdens de tien minuten durende rit van de berg van het klooster tot het dorp van Woodstock begon ik hevig te zweten.

Bij een ijsje verklaarde Strand zijn “Aha!”-moment, toen hij het belang inzag van de studie van het boeddhisme samen met Westerse spirituele tradities. Enkele jaren terug had hij een tuinier ontmoet wiens variëteiten van schitterende rozen zelfs hoger gewaardeerd werden dan die van het lokale horticulturele genootschap. De tuinier toonde Strand zijn geheim: elk roosplantje - hoe exotisch ook - entte hij in de wortel van een Cherokee rozenplant die inheems was aan het gebied. Zijn enten deden het beter dan de exotische planten die direct in de grond geplant waren, omdat de Cherokee wortel reeds aangepast was aan de lokale bodem.

Ik verdroeg de drukkende terugrit naar het klooster met Strand. Op het gebedsfestival nam ik mijn plaats, temidden van Tibetaanse monniken en veel Westerse kloosterlingen met Tibetaanse gewaden. Ik keek rond in de tempelruimte, die tot in haar voegen barstte onder de rijke en exotische sjamanistische iconografie van de Tibetaans boeddhistische traditie. Zo goed als ik kon zong ik mee in Tibetaans (een taal die ik niet spreek) en trachtte de esoterische betekenis van gebeden te begrijpen wiens bedoeling en culturele context me meestal ontsnapte. Om niet uit de toon te vallen bootste ik de mensen rondom me na tijdens precies geregisseerde, niet-vertrouwde rituelen.

In het kort deed ik mijn best m'n rol te spelen – maar voelde me nog steeds een beetje alsof ik geteleporteerd was naar de Rode Planeet en getuige was van uitvoerige religieuze inachtnemingen van Marsbewoners. Ik kon niet nalaten me, ietwat onbenullig, af te vragen of we allen misleid waren en probeerden een mooie maar exotische roos direct in een vreemde bodem te planten. Is het verstandig onze rug helemaal te keren naar de tradities van onze cultuur, om ze geheel-en-al uit te wisselen met vormen van andermans cultuur?

Trachten wij, als Amerikaans beoefenaars van het boeddhisme, ons te modelleren naar kleine Tibetanen, Sri Lankanen, Birmanen of Japanners?

Wat op de bodem ligt

De Joods-christelijke wortels zijn inheems aan de bodem van de Amerikaanse cultuur op een wijze waarop de exotische bloemen van het Aziatisch boeddhisme dat simpelweg niet zijn. Volgens Strand is de beste manier om het boeddhisme hier waarachtig te helpen bloeien, het te enten in die wortels, niet door ze uit te graven en te vervangen door andere.

Bijna drie decennia geleden liet ik mijn geloof in het zuidelijke Baptisme achter me. Maar ondanks die afstand van m'n oorspronkelijke roots en het boeddhisme omarmd te hebben als een spiritueel pad dat voor mij het meest zinvol is, zijn de verhalen, onderrichtingen en iconografie van christendom en judaïsme nog steeds vertrouwder en klinkender dan de cultureel bevreedde beelden en metaforen van het boeddhisme. Evenals de Cherokee-roos groeiden ze langer in mij en zijn ze meer aangepast aan de bodem van mijn geest. Die kern van vroegste blootstelling aan christelijk-joodse gedachtegoed en praktijken ligt diep begraven in ons, zo diep dat we ons mogelijk onbewust zijn van de aanwezigheid ervan. Vooral indien we haar doelbewust begraven hebben uit rebellie tegen onze opvoeding. Het feit dat we er niet veel acht op sloegen, betekent niet dat het er niet meer is.

Zoals Strand en ikzelf beiden gewaar waren geworden, is een enkel moment van tastbare existentiële angst soms voldoende om externe lagen te doorboren en een reeds lang begraven bron naar de oppervlakte te brengen, komaf makend met alle andere beschouwingen. In die opwelling van naakte angst, wanneer het erop neer komt je broek niet nat te maken, tot wie zal je je dan richten? Shakyamuni, Amitabha? Amitayus? Akshobhya? Avalokiteshvara? Kuan Yin? Padmakara? De Rigden Koning? Vajrasattva? Vajradhara? Vajrayogini? Vajratopa? Yeshe Tsogyal? Groene Tara? Zwarte Mahakala? Witte Manjushri? Samantabhadra? Kuntuzangpo? Of

misschien juist die oude, vage, vormloze, naamloze God – waarmee je bent opgegroeid?

En laten we eerlijk zijn: in dat moment van totale hulpeloosheid, wanneer je bidt om genade, zullen alle complexe, conceptuele en filosofische overwegingen en onderscheidende constructies tussen de verschillende tradities die je gemaakt had ook maar één jota uitmaken?

We mogen niet vergeten waar we vandaan komen. Zelfs al zijn onze vroegste religieuze ervaringen negatief, en zelfs al zijn de instellingen die die religieuze tradities vandaag de dag uitdragen besmeurd met corruptie en demagogie (wat ze ook zijn), diep van binnen klopt er nog steeds een rijk hart, van wijsheid vervuld, al duizenden jaren lang en in stilte. Opmerkelijk genoeg is voor velen van ons in het Westen het contact met onze joods-christelijke wortels misschien de sleutel om tot een sterk, bloeiende en levensvatbaar boeddhistisch spiritueel pad te komen. Zoals in het geval van de Cherokee-roos betekent het voortdurend kunnen putten uit die wortels mogelijk een verrijking van onze boeddhistische praktijk.

Sven Vanderbiest

Lijsters en losse gedachten.
Wie wegvlucht in illusies
verschuilt zichzelf voor het leven.
De lijster maakt zich slechts bezorgd
om het doorkomen van de winter,
naarstig pikkend in de sneeuw op zoek naar enkele bessen.

De Boeddha in het bamboebosje.
Amida Boeddha in het bamboebosje,
verscholen maar toch aanwezig,
Terwijl ik zoek naar zijn aanwezigheid,
loopt hij slechts enkele passen naast me,
meewarig lachend om mijn dwaze inspanningen.

Shaku Kajo – 08/12/2015

Rotsige stenen, stekelige doornen, maar ook... koele schaduw

Waarom ik me zo terugvind in de Nembutsu? Omdat het me de mogelijkheid aanreikt om de Dharma te praktiseren zonder daarom heilig te hoeven zijn. De praktijk van Amida Boeddha, de praktijk van het Grote Mededogen laat me toe om niet perfect te moeten zijn in het leven, niet te worstelen met het feit dat ik fouten maak of domme dingen doe die zo eigen zijn aan mijn menselijkheid. Het laat me toe niet te moeten streven naar ideale gedragsnormen die misschien bereikbaar zijn voor monniken, maar veel en veel te hoog gegrepen zijn voor een arme bombu zoals ik.

Het beoefenen van de Nembutsu laat me toe met mijn twee voeten in het werkelijke leven te staan, en toch zo goed als mogelijk, met de nadruk op “zo goed als...”, dat wat de Boeddha ons onderwees, toe te passen in het dagelijks bestaan, en niet te wanhopen wanneer het eens niet lukt.

De Dharma gaat - vooral voor ons dan als leek (en zelfs als monnik tout court) - om de intense wil, het oprechte verlangen om heilzaam door het leven te gaan daar waar het kan, en ook datzelfde Mededogen dat ons soms ten deel valt, te delen met andere wezens.

De Nembutsu uitspreken, Namō Amida Butsu, laat me toe mijn diepste, meest oprechte, gelukkige en ook ongelukkige emoties tot expressie te brengen: geen uitleg waarom ik op dat moment gelukkig ben of me slecht voel, geen diepzinnige verklaringen voor wat me aan het lachen brengt of doet twijfelen, waarom iets me laat wenen of woedend maakt. Gewoon Namō Amida Butsu: een vlag die alle lading dekt en met een simpel woord verklaart wie en wat ik ben, hoe ik me voel, wat me raakt. Namō Amida Butsu.

Het is niet het doel waar het pad heenleidt dat belangrijk is, denk ik dan. Het pad zelf bewandelen, de indrukken opdoen onderweg, het leven leren leven, de Dharma beleven, verwijlen in de Dharma...

Je kan nu eenmaal niet vermijden dat doornige struiken je benen openhalen tijdens je reis; of dat puntige stenen doorheen je schoenzool priemen en stof je neus prikkelt onderweg. Het hoort bij het pad, bij het leven zelf. Je kan er alleen maar achtzaam mee omgaan, zodat je met minder pijnlijke voeten, minder krassen en minder stof in je neus verder reist. Kijk uit en wees aandachtig waar je je voeten zet. Zie waar je loopt, knoop een doek voor je neus tegen opwarrelend stof. En vooral: glimlach en geniet van alles wat je op je pad tegenkomt. Wees verwonderd om de dingen die om je heen allemaal gebeuren of juist niet. Het pad biedt je ook schaduw en verkoeling tegen de zon onderweg als je dat wil. Namō Amida Butsu, geen uitleg verschuldigd, niet goed, niet slecht, alles wat er is, is er gewoon.

“Het heilzame nastreven, het onheilzame vermijden, de geest zuiveren, dat is de weg van de Boeddha’s.” Er staat nergens dat je met een gezuiverde geest, vrij van alle beperkingen, emoties en intenties - of ze nu goed, slecht of neutraal zijn - de weg moet aanvangen. Je moet de intentie, en vooral het vertrouwen hebben om eraan te werken, en er ook oprecht naar streven, *no more, no less*. Geen succes verzekerd, mislukkingen *included, that’s life*. Een beetje lef en durven beginnen, *that’s all!* Of om een bekende reclameslogan te gebruiken: “*What did you expect?*”...

Het pad heeft zoveel te bieden: uitdagingen, verrukkingen, kansen, emoties, keuzes die gemaakt worden. Je moet het pad alleen maar durven be-leven: misschien wel de grootste uitdaging die de Dharma je biedt. Een interessante, maar vooral remarquabele reis die je veel dingen kan leren, vooral dan over jezelf.

Welke manier je ook kiest om het pad te bewandelen, maak er een opmerkelijke beleving van. Nembutsu: een manier om het pad te bewandelen, mij op het lijf geschreven... slechts Namō Amida Butsu.

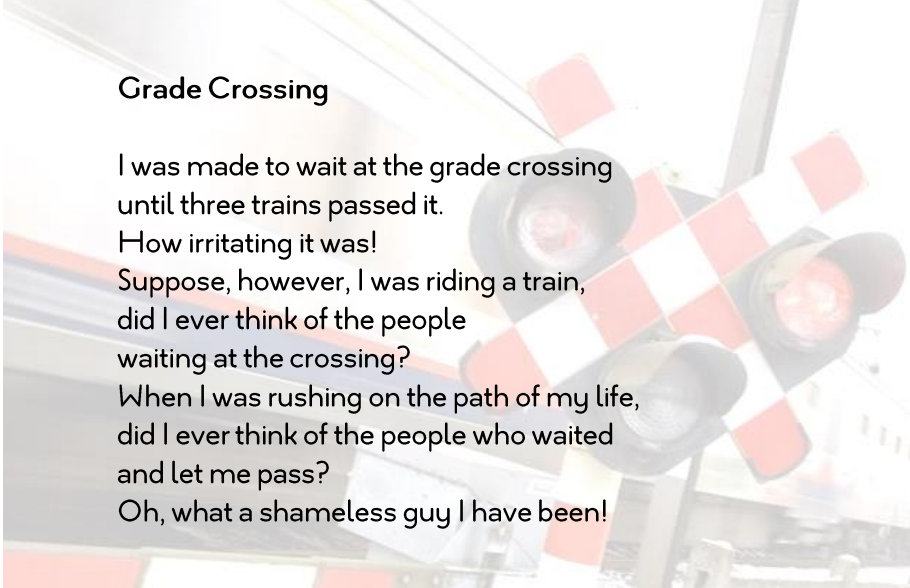
Shaku Kajo – 21/12/2015

Uit respect voor de overweg buig ik

Bladerend in een van mijn oude zakboekjes, vond ik volgend gedicht:

Grade Crossing

I was made to wait at the grade crossing
until three trains passed it.
How irritating it was!
Suppose, however, I was riding a train,
did I ever think of the people
waiting at the crossing?
When I was rushing on the path of my life,
did I ever think of the people who waited
and let me pass?
Oh, what a shameless guy I have been!

De belangrijkste wegen in onze buurt gaan meestal via een brug ovet een spoorweg of omgekeerd, maar heel wat lokale wegen hebben gelijkvloerse overwegen. Toen dit - tientallen jaren geleden - een enkelspoor was, moesten we maar één keer stoppen om een trein in deze of gene richting door te laten. Maar, vermits het nu een dubbelspoor geworden is en de overweg bovendien vlakbij een station ligt, passeert er eerst een sneltrein en een minuut of twee later een lokale trein in de ene richting, terwijl in de andere richting vaak ook nog een lokale trein voorbijrijdt. Dergelijke slechte *timing* zorgt ervoor dat de weggebruikers vaak diverse minuten moeten wachten. Toen mijn wagen zich vastreed in de ongelukkige wachtlijn, werd ik nogal ambetant, vooral omdat ik gehaast was.

Nochtans, terwijl ik daar wachtte, zag ik toevallig een man via het raam van de voorbijrijdende trein, en daarmee kwam een gedachte in mij op: Waarom niet de situatie omkeren? Van de wachter naar de reiziger!

Wel, ik zou mij - als passagier van de trein die het station nadert - aan het klaarmaken zijn om af te stappen, me zorgen maken om de bagage en de tickets, en zeker nooit piekeren over de overweg die mijn trein aan het kruisen is, noch over de mensen die aan beide zijden staan te wachten.

Op analoge wijze was ik lijk gek geworden over mijn eigen levenspad. Nooit had ik oog voor de mensen die wachtten om mij te laten passeren. Ik was enkel bekommerd om mijn ware zelf: "Ik leef mijn leven!" Ja, ik was het ware - maar dan enkel in termen van egocentrisme. Nooit realiseerde ik mijn eigen onwetendheid. Ik dacht te kunnen leven op mezelf.

*"Ik draai op mezelf rond
denkt een speelgoedradertje."*

Ik was kinderachtig als bovenstaand *senryu haiku*. In boeddhisme kijkt men neer op zulke egocentrische gedachte als op een waanidee, alsof je niet ontwaakt bent uit je eigen benarde positie. Het Meditatiesutra zou je "schaamteloos om je flaters" noemen, en Shoshinge zou je omschrijven als "de persoon geplaagd met uiterst veel onheilzame daden." Verborgen onder mijn bewustzijn moet ik ongewild anderen gekwetst hebben, maar ik herken het niet zodanig, integendeel: ik verkeer in de waan dat ik onschuldig ben, en slim. Onbewust ben ik een persoontje met heel veel onheilzame gedachten! Dit beseffend, betrapte ik mezelf op het uitspreken van de nembutsu.

"Mensen die enorm veel onheilzame daden verrichtten, zouden enkel Boeddha's Naam moeten uitspreken." (Shoshinge). Nadat ik een aantal minuten gewacht had aan de overweg, buig ik uit respect voor het kruispunt, en keer ik huiswaarts terwijl ik de Naam prijs.

bron: <http://ryokeiji.net/06/01.html#2707E>
福井新聞「心のしおり」27年7月掲載分の英訳 - Koji Fujieda
foto: <http://zoveelmeerhoboken.blogspot.be>

ESC18 - 18th European Shin Buddhist Conference

Tweejaarlijks organiseren de Shin-sangha's uit Europa beurtelings een internationale conferentie. Dit jaar is onze tempel de gastheer voor **ESC18** (18th European Shin Buddhist Conference - met als thema **The Meaning of Nembutsu - in my daily life**) die doorgaat van dinsdag 23 tot en met vrijdag 26 augustus 2016. We kozen voor de driehoek tempel jikōji - conferentiecentrum Syntra - hotel Tulip Inn. Als brugtaal wordt weer Engels gekozen.

Voorlopig programma

Part 1 - European Block Conference of the International Association of Shin Buddhist Studies (I.A.S.B.S.)

Tuesday August 23rd 2016 (IASBS)

- 8:30 Registration
- 9:30 Opening messages
- 10.45 Presentations - part 1a
- 12:00 Lunch bread
- 14:00 Presentations - part 1b
- 17:15 evening service sambutsuge (optional) in jikōji
- 18:30 dinner for all participants – hosted by IABC in Tulip Inn

Wednesday August 24th 2016 (IASBS)

- 8:30 morning service juseige (optional) in jikōji
- 9:30 Presentations - part 1c
- 12:00 Lunch wraps
- 13:30 Chewang Palden Bhutia
(Skype session from Jounji, Fukuoka, Japan)
- 14:00 Syntra information stands European sanghas
- 16:00 Kikiyoshiki Ceremony - in jikōji & streaming to Syntra
- 18:00 The Goe-Nembutsu-Saho - by Masatoshi Tatsuzawa,
Hibiki Murakami, and Satoshi Shaku (Ryukoku University, Kyoto)

Part 2 - Conference of European Shinshu Communities (ESC)

Thursday August 25th 2016 (ESC)

- 8:30 morning service junirai (optional) in jikōji
- 9:00 Registration
- 9:30 Opening messages
- 9:45 Presentations - part 2a
- 12:00 Lunch bread
- 13:00 Guided Tour in city of Antwerp (optional)
- 18:30 dinner for all – hosted by Hongwanji in Primo

Friday August 26th 2016 (ESC)

- 8:30 morning service sambutsuge (optional) in jikōji
- 9:30 Presentations - part 2b
- 12:00 Lunch bread
- 14:00 Discussion session - European shin followers - ESC19
- 15:00 Presentations - part 2c
- 16:30 Official ESC18 group picture
- 17:00 Closing session

This program is preceded by two extra initiatives:

34th World Jodo Shinshu Coordinating Council
(on Monday August 22nd 2016)

Jodo Shinshu Correspondence Course - August Workshop
(on Saturday August 20th & Sunday August 21th 2016).

Wij melden graag dat begin juni al 36 deelnemers zich via onze website hebben ingeschreven, van wie zich 21 kandidaat stelden om een presentatie te verzorgen. Omtrent de eventuele deelname van Zenmon-sama en zijn echtgenote Zenurakata-sama hebben we nog geen bevestiging.

Dankzij de volgehouden inspanningen van onze sanghaleden op diverse terreinen kan dit initiatief weer een succes worden - zoals ESC13 in 2004... Zo doet Heidi bijvoorbeeld de correspondentie per email, verzorgen o.a. Jeannine en Nicolas het tempelgebouw met de tuin, legt Benny contacten voor de city trip.

Daarnaast ervaren we dat de contactpersonen van de derde partijen zich betrokken voelen bij de correcte organisatie van ESC18. Zo zorgt mevrouw Petra Henry ervoor dat hun splinternieuwe Syntra conferentiecentrum op bepaalde details kan aangepast worden zodat dit initiatief slaagt (zoals de voorzieningen in de refter, de cateringservices, het extra lokaaltje voor de Hongwanji-staff). We zitten ook een paar keer samen met de heer Gregory Bouts van Tulip Inn: hij zorgt (samen met Heidi) o.a. voor de correcte inschrijvingen en betalingen omtrent de hotelkamers en voor het diner op dinsdagavond.

De herfst-Ekō bevat meer details van ESC: een lijstje van de voordrachten, plus misschien de tekst van een ervan...
Het weer ziet er alleszins zonnig uit!

Jōdo-Shinshū na Shinran (deel 5)

Dit vijfde en laatste artikel met uittreksels uit Jikoji-cahier nr 5 Jōdo-Shinshū na Shinran - Een historisch-kritisch overzicht behandelt (in aansluiting op de artikels in voorgaande Ekō's) nog een specifiek uittreksel uit de zogenaamde brieven uit Gōbunshō van Rennyō Shōnin

Enkele brieven uit Gōbunshō

Ryogemon is een tekst enkele generaties later samengesteld werd uit diverse citaten en tekstgedeeltes van Rennyō, maar die geleidelijk aan zowat het credo van de Honganji-tempels geworden is. Hierna vind je twee versies: een letterlijke en een vrijere vertaling.

Ryogemon (letterlijke vertaling)

Wij leggen het zelfkracht-gemoed van de diverse praktijken en disciplines af en in eensgerichtheid van gemoed vertrouwen wij onszelf toe aan Amida Tathagata om ons te bevrijden [door] de Geboorte [in het Reine Land] welke ons te wachten staat, de allerbelangrijkste zaak.

Wij weten dat op het ogenblik van het éne-gedachte-moment (tanomu ichinen) van vertrouwen, de Geboorte [in het Reine Land] gevestigd is; het staat [immers] vast dat we bevrijd zullen worden. Eenmaal dit [beseffend], spreken wij met vreugde de Naam uit in dankbaarheid voor [Amida's] welwillendheid.

Wij betuigen in dankbaarheid dat ons horen en begrijpen van deze waarheden [te danken zijn aan] de weldadigheid van de Stichtende Meester, door in deze wereld te verschijnen, - en aan de goede leraars (zenjishiki), zijn opvolgers in de overdracht [van de Leer], waarvan de aanmaningen niet oppervlakkig zijn.

Voorts zullen wij de gevestigde gedragsregels (on'okite) ons leven lang naleven.

Ryogemon (vrijere vertaling)

Enigszins ter vergelijking volgt de ‘westerse’ bewerking van deze tekst, naar de Engelse vertaling zoals die gebruikt wordt in de Buddhist Churches of America (ook het hoofdlettergebruik!):

Met gans ons hart vertrouwen wij op Tathagata Amitabha voor de verwezenlijking van de Verlichting in het leven dat ons te wachten staat, reden waarom wij ons afzijdig houden van de diverse heilspraktijken en –leringen en wij alle vertrouwen in ons machteloze zelf opgeven.

Wij zijn ervan overtuigd dat de verzekering van onze Geboorte in het Reine Land uitsluitend te danken is aan Zijn Kracht en ons te beurt valt op het ogenblik van onze volkomen overgave. Daarom ook spreken we Zijn Naam Namo Amida Butsu uit in vreugdige nederigheid en dankbaarheid voor Zijn Mededogen.

Hiermede betuigen wij onze dankbaarheid ook aan de Stichter van de Jodo-Shinshu en aan alle leraars die hem opgevolgd hebben en ons in deze diepgaande lering hebben ingewijd. We nemen ons dan ook ernstig voor, ons leven lang, de door hen voor ons uitgestippelde weg te bewandelen.

Rev. Ōchō-in (Shitoku) A. Peel, 1999

Dat Ryogemon geleidelijk aan zowat het credo van de Honganji-tempels geworden is, blijkt o.a. uit het feit dat de kandidaten voor tokudo (opleiding tot tempelverantwoordelijke of sanghabegeleider) verwacht worden deze tekst integraal vanuit het geheugen te reciteren aan het einde van de tokudo-ceremonie. Mij heeft het alleszins drie weken gekost om die (hoofdzakelijk 14de-eeuwse Japanse) tekst te kennen - onder andere omdat ik de tekst voordien nooit had gezien en omdat zelfs geen enkele vertaling beschikbaar was...

*We voegen een kopie van deze brief **Ryogemon** toe aan dit nummer, zodat je hem beschikbaar hebt in het Japans en het Nederlands. Een Engelse en Duitse vertaling illustreren bepaalde cultuurverschillen...*

Nieuws uit de sangha

◁▷ Je kan je inschrijven voor

ESC18 (18th European Shin Buddhist Conference) via het formulier op onze website shin.one - *One in Nembutsu*.

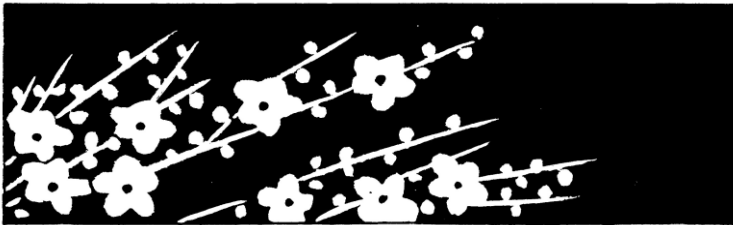
Het inschrijvingsformulier biedt je ook de kans een hotelkamer te reserveren in Tulip Inn.

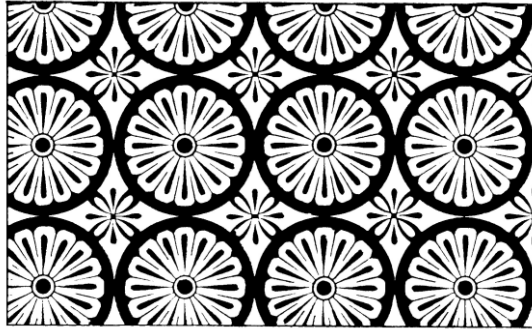
Je kan je ook kandidaat stellen om een voordracht te geven tijdens de conferentie:

- thema: *The Meaning of Nembutsu - in my daily life*
- data: van dinsdag 23 tot en met vrijdag 26/08/2016
- plaats: Berchem, in de driehoek tempel - Syntra - Tulip Inn.

Begin juni tellen we al 36 deelnemers van wie 21 presentatoren.

Doordat we met onze hoofdtempel Nishi-Hongwanji in Kyoto hebben afgesproken dat we ESC18 enkel aankondigen via directe mailingen met de Shin-sangha's, zal je geen informatie vinden in de lokale pers, noch op onze website. We publiceren ook geen programma, noch een deelnemerslijst. Ook gaan we de toegang via badges beveiligen: tips die We bedanken o.a. het districtshuis in Berchem, de administratie van Syntra en het management van Tulip Inn voor hun waardevolle tips i.v.m. de beveiliging van de deelnemers. Immers, dit zou het eerste bezoek van Zenmon-sama en zijn echtgenote Zenurakata-sama aan België worden: veiligheid eerst! Omtrent hun eventuele deelname hebben we op begin juni nog geen bevestiging...

Rooster der bijeenkomsten – zomer 1016

Je bent iedere dinsdagavond welkom om 20 uur voor het **dharmagesprek** (de leer van de boeddha).

Wens je ook de **ceremonie** mee te maken, kom dan om 19:30 uur.

Als onderwerp van het **dharmagesprek om 20 uur** voorzien we een thema dat past binnen een van de 3 groepen onderwerpen die ook de basis vormen van de driedeling binnen onze bibliotheek:

A (algemeen boeddhisme), **B** (Jōdo-Shinshū) of **C** (raakpunten).

Hierbij trachten we ook telkens – voor zover het tijdsbestek het toelaat - de leer te *hertalen* naar de realiteit van hier en nu. En we voorzien ook voldoende ruimte voor inbreng van de deelnemers.

Voel je dus welkom!

dharmagesprek iedere dinsdag 20-21.30 u.

juni 2016	C3 - Het Japanse Scheppingsverhaal (uit <i>The Big Myth</i>)
juli 2016	A2 - Zes perfecties (pāramitā) <i>aangevuld tot tien perfecties, Ō-Higan & herkenning in eigen leven</i>
augustus 2016	B1 - The meaning of the nembutsu in my daily life (<i>a.h.v. thema voor ESC18</i>)
september 2016	C6 - Funeral Blues - W.H. Auden <i>Niets is blijvends... Afstand nemen. Loslaten</i>

ceremonie iedere dinsdag 19.30-20 u.

	juni	juli	aug	sep
Sambutsuge	14	12	09	06
Juseige	21	19	16	13
Amidakyo	28	26	23	20
Junirai	07	05	02, 30	27
Shoshinge <i>zondag 10 u.</i>			zo. 15	zo. 25

meditatiesessie begeleid door

iedere maandag	20-22 u.	Tom Hannes (Bodaishin)
iedere woensdag	19.30-21 u.	Rogel Dias (Maha Karuna Ch'an)
iedere 2de donderdag	19.30-21 u.	Sven Vanderbiest (jikō-ji)

CURSUS 's zaterdags 10-12.30 u.

Dit najaar zijn er geen cursussen gepland. Graag nog even geduld... In het voorjaar zijn we er weer!

extra activiteiten

juni 10 u. sangha: poetsdag 2
juli voorbereiding ESC18: planning & taakverdeling
zo 25/09 10 u. herfst O-Higan _ nadien: bespreking programma 40ste
werkjaar (2017) - deel 1

Hou de website in de gaten... of beter nog:
blijf op de hoogte en schrijf je in via: <http://eepurl.com/bbbkGr>

Tempel van het Licht van Mededogen
Centrum voor Shin-Boeddhisme vzw

JIKŌJI
慈光寺

Pretoriastraat 68 - B-2600 Antwerpen (Belgium)
www.jikoji.com ✉ info@jikoji.com

Verantwoordelijk uitgever
Rev. Daijō Fons Martens

ISSN 1370-0243 - *Overname toegelaten mits
bronvermelding en bewijsexemplaar*

*Bij thuiskomst in Diepenbeek op 25/04 - na de schitterende Japanreis -
stond de kerselaar in volle bloei:
een voorbode van kilootjes heerlijke kersen!*

Werkten mee aan dit nummer
George Burggraaff en Roeland Schweitzer, Koju
Fujieda, Shaku Kajo, Shitoku A. Peel, Sven
Vanderbiest

Drukkerij Copymatic - 2600 Berchem